

వై మెం త?

యామిజాల ఆనంద్

ఒక ముసలాయన పార్కులో సోఫా మీద ఒక్కడే కూర్చుని ప్రకృతి సౌందర్యాన్ని చూస్తూ ఆనందిస్తున్నాడు. ఇంకలో ఆయనకి కొంత దూరంలో కూర్చుని వున్న యువకుడు తేచి వచ్చాడు.

ముసలాయన వద్దకు వెళ్ళి "వైమెంత యింది సార్" అని అడిగాడు.

ముసలాయన బదులు చెప్పలేదు. పరధ్యాన్నంగా వున్నట్టే మొహం పెట్టి కూర్చొన్నాడు.

యువకుడు ఆయనకి చెప్పడేమో అనుకోని ఇంకా గట్టిగా అడిగాడు "వైమెంత యిందండి" మరోసారి, మరోసారి చాలా సార్లు అడిగాడు.

"వైమెంతయిందండి" అని

చివరికి విసుగుపట్టి యువకుడు వెళ్ళిపోయాడు. ఇదంతా చూస్తూన్న మరో కాయన ముసలాయన దగ్గరకెళ్ళి "మీకు చెముడా?" అని అడిగాడు.

"లేదు"

"మరి ఆ ఆశ్చర్యం అడిగిందానికి జవాబు చెప్పలేదేం?"

"ఇదిగో ఒకదర్ నేను నామానాన నేను కూర్చొంటే ఆకుత్రాడు ఎందుకు పలకరించాలి? వైం చెబుతాననుకో ఏమవుతుంది? ప్రక్కన కూచొని ఏదో మాట్లాడటం మొదలు పెడతాడు! నేనేదో మాట్లాడ

వలసి వస్తుంది. అలా కొంచెంసేపు కబుర్లు అయిన తరువాత నేను మాయిల్లు ఇక్కడికి దగ్గరే కాఫీ కాఫీ తాగి పొడుపు గాని రావయ్యా అంటాను. అతను వస్తాడు! వస్తాడా?"

"వస్తాడండి వస్తాడు"

"మా అమ్మాయి కాఫీ పట్టుకు వస్తుంది. వస్తుందా?"

"వస్తుందండి వస్తుంది."

"అవునా! దానికి పదిహేడేళ్ళు. అప్పరసలా వుంటుంది. ఆ అమ్మాయిని వీడు చూసి చూడగానే ప్రేమించేస్తాడు. వీడు కాస్త ఎర్రగా బుర్రగానే వున్నాడు గనక మా అమ్మాయి కూడా వీణ్ణి ప్రేమించవచ్చు! వచ్చా?"

"వచ్చండి వచ్చు"

"ఇహ వాడు నెమ్మదిగా బయట పెడతాడు. మీ అమ్మాయిని చేసుకోవాలని వుంది. అవటా అని....అమ్మాయి కూడా అదేమాట అంటుంది. మా అమ్మాయి మాట తీసెయ్యలేక చివరికి పెళ్ళి చెయ్యక తప్పక పోవచ్చు"

"పోవచ్చు?"

"పోవచ్చుండీ పోవచ్చు"

"అదుగో అక్కడే వస్తుంది ఏకాంతా చేతికి రిప్పించి కూడా తేసివాడికి, నా పిల్లను ఎలా ఇవ్వనూ అంటూ?" అని ముసలాయన తేచి చక్కా పోయాడు.